Algorytmy macierzowe Sprawozdanie z laboratorium nr. 3

Szymon Nowak-Trzos, Dominik Adamczyk

13 grudnia 2023

1 Treść zadania

Zadanie polegało na zaimplementowaniu algorytmu stratnej kompresji macierzy z wykorzystaniem $TruncatedSVD(A, \delta, b)$, oraz zaimplementowania funkcji rysującej macierze.

2 Wstęp

Zgodnie z treścią, zaimplementowany został wskazany algorytm. Całe zadanie zostało napisane w języku Python 3.10. Testy przeprowadzono na urządzeniu z cpu Intel Core i5-1135g7 o bazowej czestotliwości 2.4GHz.

3 Użyte rozwiązania

Do budowy drzewa zaimplementowana została klasa Node:

```
class Node:
    def __init__(self):
        self.rank = None
        self.size = None
        self.singular_values = None
        self.U = None
        self.V = None
        self.sons = None
```

Dodatkowo zaimplementowane zostały funkcje pomocnicze do dzielenia macierzy na części oraz sklejania macierzy z tych części.

Algorytmy zostały zaimplementowane w osobnych funkcjach. Do mnożenia macierzy użyto mnożenia z biblioteki numpy w celach przyśpieszenia obliczeń.

4 Algorytm kompresji macierzy

Poniżej prezentujemy opisy i kody implementowanych algorytmów.

4.1 Truncated SVD

Jako pierwszy został zaimplementowany algorytm częściowej dekompozycji SVD.

Algorytm ten wykorzystuje np.linalg.svd(A) do obliczenia pełnej dekompozycji SVD, a następnie ucina macierze zgodnie z δ oraz b.

Pseudokod:

- 1. Oblicz U, s i V poprzez np.linalg.svd(A).
- 2. Znajdź indeks i w tablicy wartości osobliwych taki, że po lewej od niego są wartości większe niż delta
- 3. Zakładając, że maksymalna liczba wartości osobliwych do zachowania to b:
 - ullet Wybierz minimum spośród i (obliczonego na podstawie delta), b i długości listy wartości osobliwych.
- 4. Przytnij wartości własne i wektory własne na podstawie obliczonego indeksu.
- 5. Zwróć przycięte macierze U, s i V.

```
def truncated_SVD(A, delta, b):
    b = b-1
    U, s, V = np.linalg.svd(A)
    i = find_s_index_for_delta(s, delta)
    idx = min(i, b, len(s))
    return U[:, :idx + 1], s[:idx+1], V[:idx + 1, :]
```

4.2 Kompresja macierzy

Poniższy algorytm tworzy węzeł w drzewie ze skompresowaną macierzą funkcją truncated SVD().

Pseudokod:

- 1. Sprawdź, czy macierz A zawiera jakiekolwiek wartości niezerowe:
 - ullet Jeśli nie, utwórz węzeł v o zerowym rzędzie (0) i ustaw rozmiar na kształt macierzy A.
 - \bullet Zwróć węzeł v.
- 2. Oblicz częściową dekompozycję SVD macierzy A przy użyciu funkcji truncated_SVD()
- 3. Oblicz rangę macierzy na podstawie wartości osobliwych s poprzez funkcję matrix_rank(s).
- 4. Utwórz węzeł v reprezentujący skompresowaną macierz:
 - Ustaw rank węzła na obliczony rząd macierzy.
 - Oblicz $U \times s$ i przypisz do v.U.
 - Przypisz V do v.V.
 - \bullet Ustaw rozmiar węzła na kształt macierzy A.
- 5. Zwróć węzeł v.

```
def compress_matrix(A, delta, b):
    if not np.any(A):
        v = Node()
        v.rank = 0
        v.size = A.shape
        return v

U, s, V = truncated_SVD(A, delta, b)
    rank = matrix_rank(s)
    v = Node()
    v.rank = rank
    v.U = U * s
    v.V = V
    v.size = A.shape
    return v
```

4.3 Tworzenie drzewa

Jeśli spełniony jest **warunek dopuszczalności** to kompresujemy węzeł drzewa, jeśli nie to rozbijamy macierz węzła na cztery podmacierze i tworzymy tam rekurencyjnie drzewa.

Pseudokod:

- 1. Ogranicz r+1 między 0 a wymiarem macierzy A
- 2. Oblicz obciętą dekompozycję SVD macierzy A przy użyciu funkcji truncated_SVD()
- 3. Sprawdź warunek dopuszczalności czy ostatnia wartość osobliwa jest mniejsza niż e; lub czy rozmiar macierzy U jest mniejszy niż r:
 - Jeśli tak, utwórz węzeł v poprzez wywołanie funkcji compress_matrix(A, e, r).
- 4. W przeciwnym razie:
 - Utwórz węzeł v typu Node().
 - Podziel macierz A na podmacierze A11, A12, A21 i A22 przy pomocy funkcji matrix_partition(A).
 - \bullet Ustaw węzły potomne v.sons poprzez rekurencyjne wywołanie funkcji create_tree dla każdej z podmacierzy.
- 5. Zwróć węzeł v.

4.4 Dekompresja macierzy

Rekurencyjnie przechodzimy drzewo i dla każdego liścia przemnażamy U i V.

Pseudokod:

- 1. Jeśli istnieją węzły potomne v.sons:
 - ullet Odzyskaj macierze dla każdego z węzłów potomnych v.sons poprzez rekurencyjne wywołanie funkcji recover_matrix.
 - Użyj funkcji matrix_repartition do ponownego połączenia odzyskanych macierzy w macierz m.
- 2. W przeciwnym razie, jeśli v.rank wynosi 0:
 - \bullet Utwórz macierz mo rozmiarze v.sizezawierającą same zera.
- 3. W przeciwnym razie:
 - \bullet Utwórz macierzm poprzez wykonanie operacji mnożenia macierzy Ui V,gdzie Ui Vsą przechowywane w węźle v.
- 4. Zwróć macierz m.

4.5 Rysowanie drzewa oraz macierzy

Reprezentacje skompresowanej macierzy uzyskujemy przez ułożenie U i V w macierzy zer.

Aby uzyskać reprezentację całego drzewa przechodzimy po nim rekurencyjnie i, tak samo jak przy dekompresji macierzy, składamy dużą macierz z mniejszych.

```
def U_V_to_array(U, V):
   n = U.shape[0]
   m = U.shape[1]
   repr = np.zeros((n, n))
   repr[:n, :m] = U
   repr[:m, :n] = V
   return repr
def tree_to_repr(v):
   if v.sons:
       m = matrix_repartition(tree_to_repr(v.sons[0]), tree_to_repr(v.sons[1]),
                               tree_to_repr(v.sons[2]), tree_to_repr(v.sons[3]))
   elif v.rank == 0:
       m = np.zeros(v.size)
       m = U_V_to_array(v.U, v.V)
   return m
def show_array(repr, zeros=False):
   if zeros:
       plt.spy((repr != 0).astype(int))
       plt.spy(repr)
   plt.grid(False)
   plt.show()
```

5 Wykresy

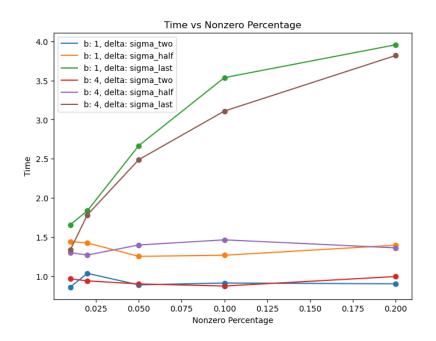
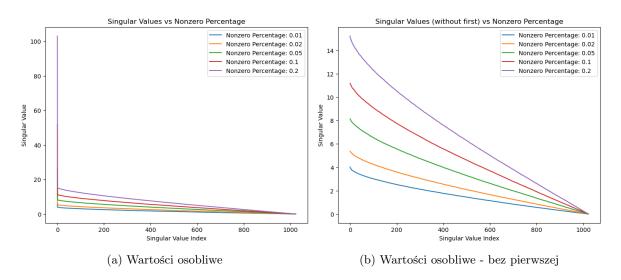
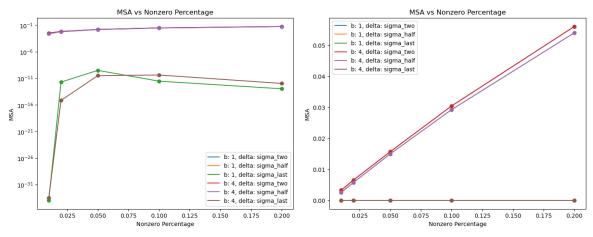

Tabela 1: Wykres czasów algorytmu

Czasy intuicyjnie zwiększają się ze zwiększającym się zakresem wartości osobliwych. Najdłużej wykonuje się algorytm dla $\delta=\sigma_{last}$. Nie ma dużej różnicy pomiędzy algorymtem dla b=1 i b=4. Pierwsza wartość osobliwa jest zawsze znacząco większa od pozostałych.

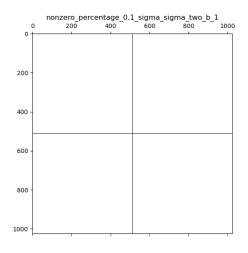

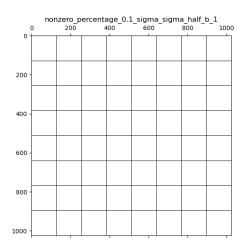
- (a) Błędy średniokwadratowe skala logarytmiczna
- (b) Błędy średniokwadratowe

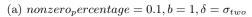
Rysunek 3: Wykresy

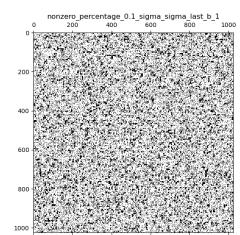
Na wykresach widzimy, że błąd średniokwadratowy jest najmniejszy dla $\delta = \sigma_{last}$ - jest to logiczne, bo prawie nic nie wyrzucamy z oryginalnej dekompozycji SVD. Nie ma zauważalnej różnicy między $\delta = \sigma_{two}$ oraz $\delta = \sigma_{half}$. Widać, że błąd dla nich wzrasta liniowo wraz ze wzrostem ilości niezerowych elementów macierzy.

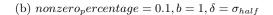
6 H macierze

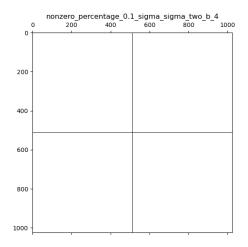

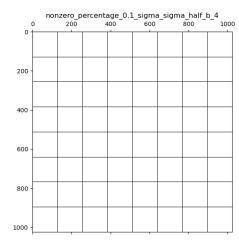

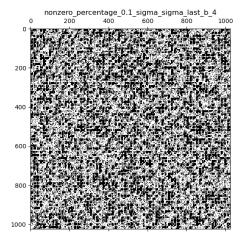

(c) $nonzero_percentage = 0.1, b = 1, \delta = \sigma_{last}$

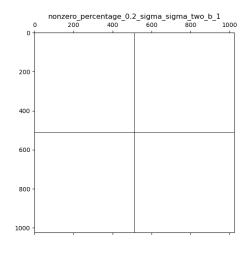
(d) $nonzero_percentage = 0.1, b = 4, \delta = \sigma_{two}$

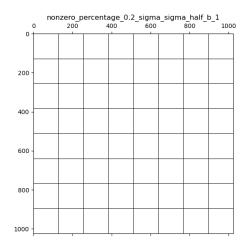

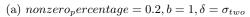
(e)
$$nonzero_percentage = 0.1, b = 4, \delta = \sigma_{half}$$

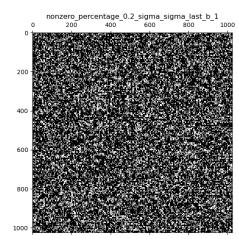
(f) $nonzero_percentage = 0.1, b = 4, \delta = \sigma_{last}$

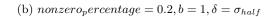
Rysunek 4: H macierze

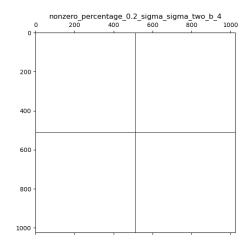

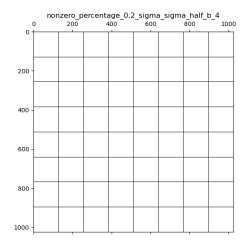

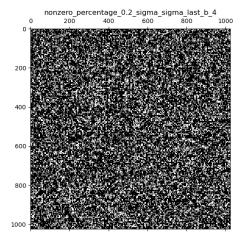

(c) $nonzero_percentage = 0.2, b = 1, \delta = \sigma_{last}$

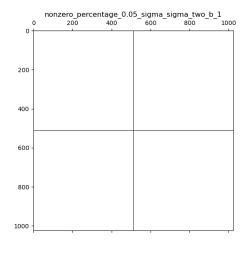
(d) $nonzero_percentage = 0.2, b = 4, \delta = \sigma_{two}$

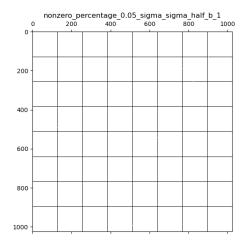

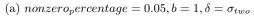
(e) $nonzero_percentage = 0.2, b = 4, \delta = \sigma_{half}$

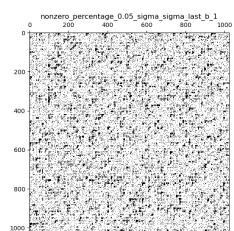
(f) $nonzero_percentage = 0.2, b = 4, \delta = \sigma_{last}$

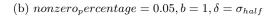
Rysunek 5: H macierze

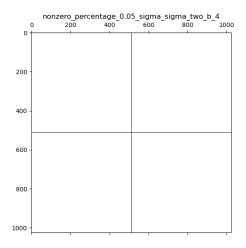

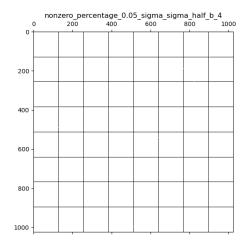

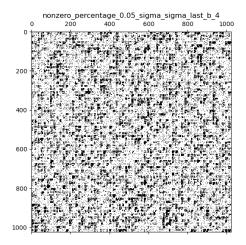

(c) $nonzero_percentage = 0.05, b = 1, \delta = \sigma_{last}$

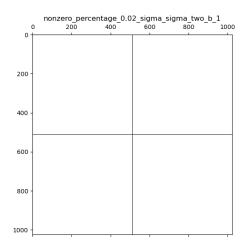
(d) $nonzero_percentage = 0.05, b = 4, \delta = \sigma_{two}$

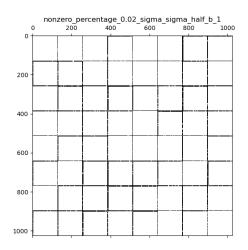

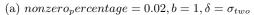
(e) $nonzero_percentage = 0.05, b = 4, \delta = \sigma_{half}$

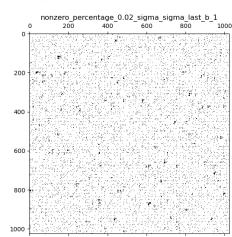
(f) $nonzero_percentage = 0.05, b = 4, \delta = \sigma_{last}$

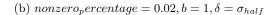
Rysunek 6: H macierze

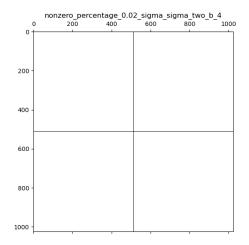

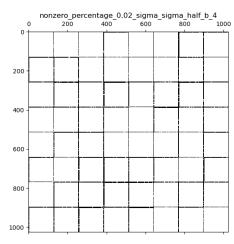

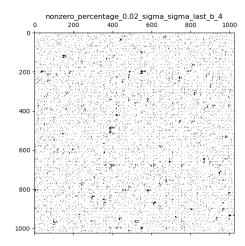

(c) $nonzero_percentage = 0.02, b = 1, \delta = \sigma_{last}$

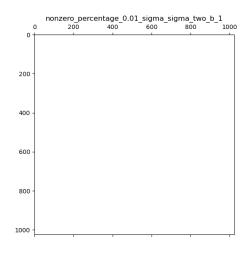
(d) $nonzero_percentage = 0.02, b = 4, \delta = \sigma_{two}$

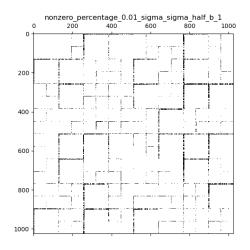

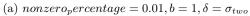
(e)
$$nonzero_percentage = 0.02, b = 4, \delta = \sigma_{half}$$

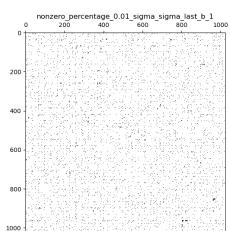
(f) $nonzero_percentage = 0.02, b = 4, \delta = \sigma_{last}$

Rysunek 7: H macierze

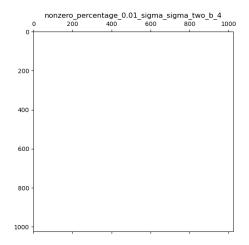

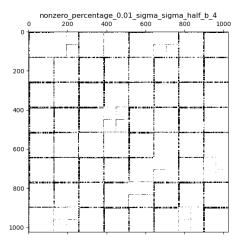

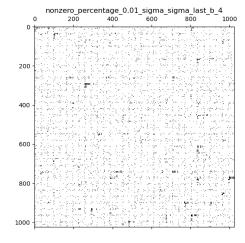
(b) $nonzero_percentage = 0.01, b = 1, \delta = \sigma_{half}$

(c) $nonzero_percentage = 0.01, b = 1, \delta = \sigma_{last}$

(d) $nonzero_percentage = 0.01, b = 4, \delta = \sigma_{two}$

(e) $nonzero_percentage = 0.01, b = 4, \delta = \sigma_{half}$

(f) $nonzero_percentage = 0.01, b = 4, \delta = \sigma_{last}$

Rysunek 8: H macierze